

Olimpijski magazin

Jul, 2025.

IMZE u Andori

Putokaz za budućnost

Povod je izuzetan, 18 godina od prijema COK-a u MOK

Slavimo punoljetstvo

Klub crnogorskih olimpijaca ima
novu predsjednicu

Jednoglasno Ljiljana Vučević

Priznanje za COK

Maja Peković
predstavica svih
nacionalnih
olimpijskih
komiteta u
radnom tijelu
za zaštitu u sportu

Odlazak simbola

Jovanka Radičević,
Marta Batinović
i Jelena Vučetić
završile karijere,
a Milica Jovanović
i Jovana Pašić oprostile
se od reprezentacije

Dušan Simonović, predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta

Naša vizija je već prepoznata i na međunarodnom nivou

Poštovani prijatelji sporta, iza nas je dinamičan i sadržajan period koji je još jednom pokazao koliko snage, talenta i posvećenosti postoji u crnogorskom sportu. Učešćem na dva izdanja Evropskog olimpijskog festivala mladih, u Bakurijaniju i Skoplju, kao i na Igrama malih zemalja Evrope u Andori, naši sportisti i sportistkinje su ponosno predstavljali Crnu Goru, gradeći iskustvo koje je temelj budućih uspjeha. Ovo izdanje Olimpijskog magazina donosi priče o tim nastupima, ali i širi pogled na put koji zajedno gradimo - put ka jačem, pravednijem i održivijem sportskom sistemu. Upravo zato, izuzetno mi je važno da istaknem ključnu inicijativu koja će obilježiti naredni period: izmjene Zakona o sportu, koje će značajno unaprijediti način na koji sistem funkcioniše, posebno u dijelu finansiranja, priznanja sportskih rezultata i uloge sportskih organizacija. Posebnu zahvalnost ovom prilikom

upućujem Ministarstvu sporta i mladih, koje je pokrenulo ovu važnu reformu u partnerstvu sa sportskom zajednicom. Jedna od najznačajnijih predviđenih mjera jeste formiranje Fonda za razvoj sporta, instrumenta koji će omogućiti objedinjavanje svih alternativnih izvora finansiranja, od prihoda od igara na sreću do sredstava državnih kompanija i

međunarodnih organizacija, i njihovom sistematsku i transparentnu raspodjelu prema prioritetima iz Nacionalne strategije razvoja sporta. Naša vizija je već prepoznata i na međunarodnom nivou. U proteklom periodu, Crnogorski olimpijski komitet dobio je priznanja sa najviših sportskih adresa - naši predstavnici su članovi ključnih komisija i radnih grupa MOK-a, ANOK-a, EOK-a, ICMG-a, i na taj način će direktno doprinositi razvoju sporta i sportskih politika na kontinentalnom i globalnom nivou. Ova međunarodna priznanja potvrđuju da se naš rad i posvećenost primjećuju i cijene i van granica naše zemlje.

Sport pripada svima, a obaveza da ga učinimo dostupnim, bezbjednim i inspirativnim za svu djecu, mlade sportiste i društvo u cjelini zajednička je odgovornost svih nas.

Povod je izuzetan, 18 godina od prijema COK-a u MOK

Crna Gora je na sportskoj mapi svijeta

Prošlo je tačno osamnaest godina otkad je, 7. jula 2007. godine, Crna Gora upisana na sportsku mapu svijeta. Na sjednici Međunarodnog olimpijskog komiteta u Gvatemali, Crnogorski olimpijski komitet je jednoglasno priznat za 204. člana globalne olimpijske porodice. Taj trenutak označio je ostvarenje sna mnogih generacija koje su sanjale da crnogorski sport stane pod svoja krila i krene svojim putem, samostalno, ponosno, odlučno. Samo godinu kasnije, na Olimpijskim igrama u Pekingu 2008, naši sportisti su prvi put u istoriji nastupili pod crnogorskom zastavom. Na olimpijskom stadionu pojavio se mali, ali ponosan tim, simbol jedne mlade države i velikih snova koje su njeni građani godinama sanjali. Već 2012. u Londonu, Crna Gora je osvojila svoju prvu olimpijsku medalju. Srebrna generacija rukometašica - „lavice” ne samo da su postale šampionke u očima nacije,

već su otvorile vrata uvjerenju da naš sport ima kapacitet da se takmiči sa najvećima, i da snovi postaju dostižni kada ih prate rad, posvećenost i zajedništvo. Od tada do danas, ispisali smo stranice koje zavrjeđuju pošto-

vanje. Naši sportisti su nastupali u svim izdanjima Olimpijskih igara, osvajali medalje na Mediteranskim i Igrama malih zemalja Evrope, evropskim i svjetskim prvenstvima, a Crna Gora je 2019. bila domaćin IMZE, najvećeg multisport-

skog događaja ikada organizovanog u našoj zemlji. Bio je to trenutak kada smo pokazali da Crna Gora ne samo da može ispuniti očekivanja, već ih i nadmašiti, uz vrhunsku organizaciju, srdačnost i dostojanstvo koje nas krasi. ➔

Put od priznanja do stabilnosti nije bio jednostavan. Tokom ovih osamnaest godina, suočavali smo se sa brojnim izazovima, od globalnih, poput ekonomske krize i pandemije, do domaćih, koji su se ticali razvoja infrastrukture, institucionalnog jačanja i stvaranja povjerenja u sistem. Ipak, uz podršku države, saveza, trenera, sportista i partnera, Crnogorski olimpijski komitet je svaki od tih izazova dočekao spremno, odgovorno, transparentno i u interesu crnogorskog sporta.

Ali iza svakog postignuća ne stoje sistemi po inerciji, već ljudi i to oni koji dosljedno biraju da rade u interesu sporta, a ne u korist sopstvenih ambicija. Kroz sve ove godine, snagu Crnogorskog olimpijskog komiteta nije činila ni veličina budžeta ni brojnost osoblja, već posvećenost malog tima ljudi koji su radili tiho, stručno i odgovorno, s vidljivima rezultatima.

Jedan od ključnih faktora našeg opstanka i razvoja jeste i sposobnost da biramo prave partnere, one koji ne doživljavaju sport kao prolaznu priliku za samopromociju, niti kao sredstvo u funkciji jedne kampanje, već kao vrijednost koju treba njegovati, podržavati i razvijati. Sa takvima smo gradili povjerenje. I to povjerenje traje. Nažalost, ne dijele svi tu posvećenost sportu na isti način. Tokom osamnaest godina, na-

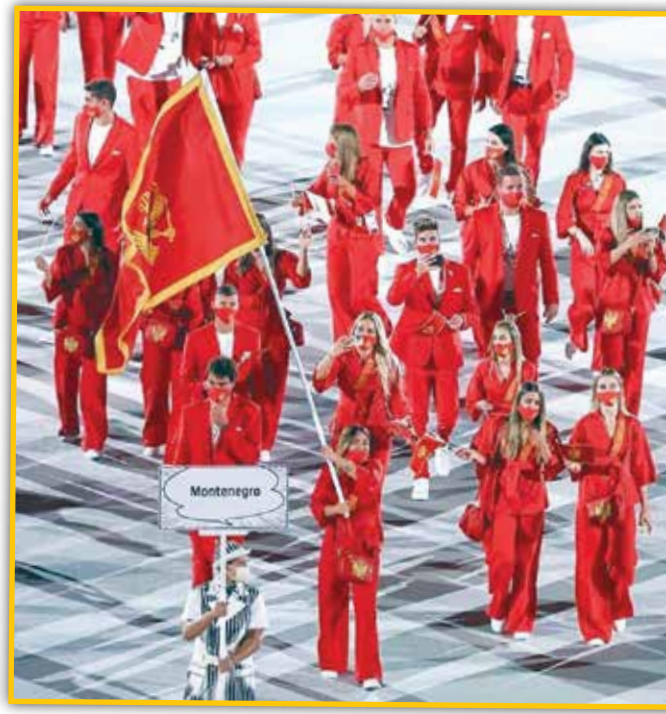
ša organizacija je povremeno bila izložena pokušajima da se, kroz površne narative i lične frustracije, naruši ono što je skoro dvije decenije građeno s mnogo truda. U tim pokušajima sport je često služio samo kao pozornica. U takvom šumu, istinska posvećenost sportu lako se previda. Zato je važno podsjetiti: Crnogorski olimpijski komitet nikada nije bio prostor ličnih ambicija, već

zajednički dom onih koji vjeruju da sport mora ostati iznad svakog interesa. Uprkos tome, Crnogorski olimpijski komitet je sačuvao svoj pravac. Nijesmo odgovarali spektaklom na provokaciju, niti uvredom na manipulaciju. Odgovorili smo radom. Brojkama. Programima. Povjerenjem koje traje. Organizacijom u kojoj i dalje glavnu riječ vode oni koji

sport osjećaju kao poziv, a ne kao poligon. Danas, kao organizacija koja ulazi u svoje zrele godine, na protekli period gledamo sa ponosom, ali i sa jasnom vizijom za budućnost. Olimpijski pokret u Crnoj Gori ne prestaje da raste, a ulaganje u mlade sportiste, osnaživanje sportistkinja, edukacija trenera i zaštita svih u sportu postaju stubovi na kojima gradimo

Već 2012. u Londonu, Crna Gora je osvojila svoju prvu olimpijsku medalju. Srebrna generacija rukometašica - „lavice” ne samo da su postale šampionke u očima nacije, već su otvorile vrata uvjerenju da naš sport ima kapacitet da se takmiči sa najvećima, i da snovi postaju dostizni kada ih prate rad, posvećenost i zajedništvo

Kroz sve ove godine snagu Crnogorskog olimpijskog komiteta nije činila ni veličina budžeta ni brojnost osoblja, već posvećenost malog tima ljudi koji su radili tiho, stručno i odgovorno, s vidljivima rezultatima

budućnost. Ne postoji uspjeh bez sistema, a ne postoji sistem bez ljudi. Zato su naši sportisti, naši treneri, naši medicinski timovi, volonteri, administracija i svi koji čine naš sportski mozaik naši najvažniji resursi. Osjećamo i ponos zbog puta koji smo prošli, ali i odgovornost za ono što dolazi. I zato ne slavimo samo datum, već i vrijednosti koje smo sačuvali. Slavimo principe koji nas vo-

de: da sport pripada sportistima. Da institucije postoje zbog njih, a ne zbog vlastitih biografija. Da se poštovanje ne traži, već zaslužuje. Budućnost crnogorskog sporta je u generacijama koje dolaze. I mi ćemo biti ovdje da im ostavimo sistem koji je, uprkos svemu, ostao vjeran sebi. Stabilan, dostojanstven i u službi sporta. U godinama koje dolaze, vodićemo se istim vrijednostima koje su nas dovele ovdje: rad, čestitost, solidarnost i vjera da Crna Gora može i mora biti prepoznata po sportskom duhu i ljudima koji ga oličavaju. Svim članovima naše olimpijske porodice, sportistima, trenerima, sportskim radnicima, institucijama, partnerima i građanima, hvala što ste bili dio ovog puta. Hvala što vjerujete u crnogorski sport. I hvala što zajedno nastavljamo da pišemo istoriju.

DUŠAN SIMONVIĆ,
predsjednik COKa

Crnogorski sportisti oborili rekord po broju osvojenih medalja na IMZE, sjajan nastup u Andori bio je dobar zalet za naredne obaveze

Priča za primjer i putokaz za budućnost

Na Igrama malih zemalja Evrope crnogorska sportska delegacija je učestvovala sa 66 članova u 10 disciplina. I ovako brojčano mala, u odnosu na ostale učesnike, oborila je rekord po broju osvojenih medalja (35) iz 2019. godine kada su Igre organizovane u Crnoj Gori. Naš tim se u Crnu Goru vratio sa 12 zlatnih, 13 srebrnih i 11 bronzanih odličja - ukupno 36. Lijepu priču, sa terena širom Andore, svakodnevno su pričali naši sportisti u ekipnim i pojedinačnim disciplinama.

- Prvo bih čestitao našim sportistima na sjajnom nastupu. Rezultatski je to bilo jako dobro, uz rekordnu žetvu medalja. Ali, osim toga, ovo je nešto što treba da predstavi olimpijski duh i da naši momci i djevojke osjete olimpijski duh. Mislim da se to može najbolje uraditi na ovakvom takmičenju. Jer, mnogi od naših sportista, nažalost, neće imati šansu da učestvuju na velikim Olimpijskim

igrama. Ali su ovo Olimpijske igre u malom. I za mene je pravi olimpijski duh i izvorni olimpiizam sadržan u Igrama malih zemalja Evrope. Volim ovo takmičenje, dobro je za samopouzdanje, sticanje značajnog iskustva, za uigravanje, a upravo su nastup na Igrama iskoristili neki od naših sportista i za nastupe koji su pred njima - ka-

zao je Dušan Simonović.

Naši sportisti bili su primjer i van terena.

- Sa zadovoljstvom mogu da konstatujem da su bili ne samo na borilištima sjajni, nego i na ostalim segmentima. Nijesmo ni imali nekih značajnijih povreda, bilo je nešto malo što je u hodu rješavao naš medicinski tim. Osjećam zahvalnost, po-

štovanje i čestitke svima onima koji su doprinijeli da zaista ova naša sportska delegacija izgleda ovako kako je izgledala. Medalje se pamte, ali pamtiće se i izdanja mladih sportista kojima će Igre u Andori poslužiti kao zalet za naredne obaveze.

- Bili smo brojčano najmanja delegacija, sa 66 članova, dok su timovi pojedinih zemalja bro-

Čast za Milicu i Miloša

Oko 1.200 sportista, iz devet zemalja Evrope sa manje od milion stanovnika, prodefilovalo je Andorom. Crnogorsku zastavu nosili su kapitenka košarkaške reprezentacije Milica Jovanović i plivač Miloš Milenković.

jali i preko 300 učesnika. Kada se broj osvojenih medalja stavi u odnos sa brojem sportista, vjerujem da smo među najuspješnijima. Ali, mi ne težimo samo tome. Ovo su naši sportisti, a vidjeli smo da su za neke zemlje nastupali Kinezi, Francuzi, Italijani, Španci i to veliki sportisti. Zapravo, mi smo željeli da, uz dogovor sa Savezima, na

Igrama učestvuju naši sportisti. Nešto što je izvorno naše. Možda bi u budućnosti trebalo voditi računa da uglavnom to budu mladi sportisti koji tek kreću u osvajanje medalja i rezultata na velikim takmičenjima. Simonović je napomenuo da bi naša reprezentacija u širem sastavu imala još veći takmičarski potencijal.

- Na Igrama malih zemalja Evrope Crna Gora ne nastupa sa svim svojim najuspješnijim sportskim kolektivima, što znači da bi u širem sastavu naša reprezentacija imala još veći takmičarski potencijal. Ovog puta nijesu učestvovala selekcije u muškoj košarci, muškoj i ženskoj odbojci, vaterpolu, kao ni u rukometu, ali i pored toga,

učestće na Igrama predstavlja značajan podsticaj za dalji razvoj crnogorskog sporta.

Andora je pokazala kroz primjere koliko joj je sport važan i kako sve može dobro da funkcioniše.

- Ono što smatram ozbiljnim izazovom jeste postojeći model finansiranja sporta u Crnoj Gori. Neophodno je sistemski

pristupiti reformama koje bi obuhvatile cjelokupnu sportsku zajednicu - od vrhunskih sportista do omladinskih selekcija. Posebno zabrinjava činjenica da reprezentativke koje su nastupale na Evropskom prvenstvu nijesu imale obezbijedena ni osnovna sredstva za higijenu i pripremu. Ne možemo očekivati da sportisti daju maksimum u dresu reprezentacije za simbolične iznose od 300 eura i to sa odlaganjem isplate. Takvo stanje nije održivo niti pravedno. Moramo, kao društvo, stvoriti uslove koji omogućavaju sportistima da se posvete svom pozivu na ozbiljan, profesionalan i dostojanstven način. Kao pozitivan primjer mogu istaći Andoru, kao malu, ali izuzetno uređenu državu, koja sport ne uslovljava brojem osvojenih medalja. Njihova prisutnost na Igrama malih zemalja Evrope je stalna i posvećena, bez obzira na rezultat. U toj zemlji sport je dio obrazovnog sistema, strateški podržan, i prepoznat kao djelatnost od nacionalnog značaja. Smatram da bi i za Crnu Goru bilo od izuzetne važnosti da sport dobije sličan status i da se uredi kroz dugoročne, održive mehanizme podrške, uz jasnu viziju razvoja. To nije pitanje izbora, već neophodnosti ako želimo da zadržimo i unaprijedimo rezultate i vrijednosti koje sport donosi cijelom društvu. Dobru priču naši sportisti su zaokružili sa rekordima. - Miloš Milenković je u plivanju oborio dva rekorda, a imali

Igre su nas podsjetile da uspjeh ne zavisi od broja, već od duha i vizije

- Ove Igre su završene, ali su za nas tek početak. Iskustvo koje smo stekli koristimo kao osnovu za pripreme za velika međunarodna takmičenja, uključujući Olimpijske igre u Los Angelesu 2028. Imamo sportiste, imamo znanje, potrebno je da im obezbijedimo i sistemsku podršku. Igre malih zemalja su nas podsjetile da uspjeh ne zavisi od broja, već od duha i vizije. Vrijeme je da tu viziju pretočimo u sistemsku podršku, jer sport nije trošak, već investicija u budućnost - istakao je Simonović.

smo i neka iznenađenja. Imali smo šansu i za još medalja, barem pet, šest, za nekoliko i zlatnih koje su gotovo bile viđene. Ali, ovo je sport, ništa nije garantovano, zato i jeste interesantan i nepredvidljiv. Biće još sjajnih rezultata, do-

Crna Gora je od 2011. godine (domaćin Lihtenštajn) učesnik IMZE

brih takmičara, ubuduće na mnogo većoj sceni, a ove Igre ćemo pratiti na kvalitetan na-

čin kako bi pripremali naše sportiste za velika takmičenja - kazao je Simonović.

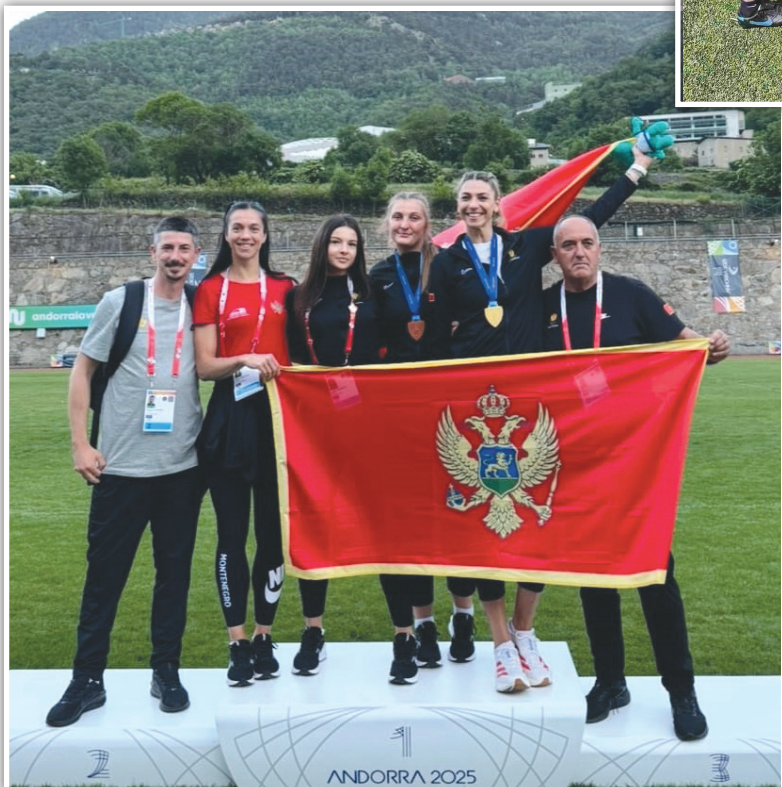

Od ekipnih sportova učestvovala su ženska košarkaška i ragbi 7 reprezentacija, a od pojedinačnih Crna Gora se predstavila u atletici, džudou, karateu, tenisu, stonom tenisu, plivanju, ritmičkoj gimnastici i streljaštvu

36

medalja (12 zlatnih, 13 srebrnih i 11 bronzanih) osvojili su naši sportisti u Andori (u dva ekipna i osam pojedinačnih sportova) i oborili rekord iz Budve (za medalju više) iz 2019. godine

JEDNOGLASNO

Ljiljana Vučević nova predsjednica Kluba crnogorskih olimpijaca

Ljiljana Vučević nova je predsjednica Kluba crnogorskih olimpijaca. Proslavljena rukometašica jednoglasno je izabrana za ovu funkciju na Izornoj sjednici Skupštine Kluba crnogorskih olimpijaca.

- Zahvaljujem svim članovima na ukazanom povjerenju i podršci. Velika mi je čast, ali i odgovornost, što sam izabrana za predsjednicu Kluba crnogorskih olimpijaca. Moja prva i najvažnija misija biće da motivišem sve naše olimpijce i olimpijke da se priključe Klubu, da zajedno gradimo zajednicu zasnovanu na vrijednostima olimpizma i sportskog nasljeđa koje smo stvorili. Računam na njihovo aktivno uključivanje, jer Klub ima snagu onoliko koliko su njegovi članovi posvećeni i angažovani. Upravo iz tog razloga ostavili smo otvoreno jedno mjesto u Upravnom odboru, koje je namijenjeno predstavniku nove generacije olimpijaca i olimpijki koji se budu priključili Klubu u narednom periodu - rekla je Vučević nakon sjednice. Izbor nove predsjednice predstavlja važan trenutak za KCO, ali i za sve crnogorske olimpijce koji su svojim nastupima, radom i predanošću ugradili dio sebe u istoriju crnogorskog sporta. Proces je protekao u duhu međusobnog poštovanja, uz konstruktivne razgovore i zajedničku želju da Klub u budućnosti bude snažnije prisutan i povezan s članstvom. Za potpredsjednika izabran je Mirko Vičević, bivši vaterpolista, evropski, svjetski i olimpijski šampion i član Svjetske

Upućena je zahvalnost Andriji Popoviću, koji je do sada obavljao funkciju predsjednika Kluba, a koji je nakon imenovanja za generalnog sekretara COK-a, inicirao izborni proces i pozvao članove da preuzmu vodeće uloge

kuće slavnih u vaterpolu. Skupština je na sjednici izabrala i novi Upravni i Nadzorni odbor. Pored predsjednice Vučević i potpredsjednika Vičevića, članovi Skupštine, koja broji sedam članova su Svetlana Antić, Andrija Popović, Bojan Kosić i Osman Erović. Sedmi član biće naknadno izabran iz redova mladih olimpijaca i olimpijki, nakon što se učlane u KCO.

Sjednica je počela minutom ćutanja, kao znak odavanja počasti preminulim olimpijcima, Mirku Vujačiću i Slobodanu Kičoviću

Članovi Nadzornog odbora KCO su Sonja Barjaktarović, Antionio Petrović i Mladen Vlahović. Novoizabrana predsjednica će, uz podršku COK-a i samih

članova, u narednom periodu predstaviti viziju daljeg rada i plan aktivnosti, uz poseban akcenat na uključivanje mladih olimpijaca i jačanje međugeneracijske solidarnosti.

Održana redovna sjednica Skupštine COK-a

Sve odluke jednoglasne, uz prijem četiri saveza

Održana je prva redovna sjednica Skupštine Crnogorskog olimpijskog komiteta, uz prisustvo predstavnika nacionalnih sportskih saveza, članova Upravnog odbora, sportskih autoriteta i zvanica. Sjednicom je predsjedavao predsjednik COK-a, Dušan Simonović, a članovi Radnog predsjedništva, pored njega, bili su Ljiljana Vučević i Đuro Marić.

Na samom početku, Skupština se izjasnila o statusu Bokserskog saveza Crne Gore (BSCG), koji je ispunio sve formalne i programske kriterijume, uključujući pristupanje relevantnoj međunarodnoj bokserskoj asocijaciji. Skupština je potvrdila njihov status punopravnog člana COK-a, čime su stvoreni uslovi za konstatovanje mandata njihovih delegata.

Skupštini se obratio i Mihael Čepić, direktor Nacionalne antidoping organizacije Austrije i predsjednik Centralnoevropske antidoping organizacije - CEADO, koji je govorio o obavezama sportista i sportskih organizacija u borbi protiv dopinga. Istaknuto je da je Crna Gora uključena u mentorski program Svjetske antidoping agencije (WADA), u kojem NADA Austria pruža ekspertsku podršku nacionalnoj Komisiji za antidoping. Gospodin Čepić pohvalio je saradnju sa Komisijom za antidoping Crne Gore, na čelu sa direktorkom Nedom Ojdanić. Njegova izuzetna angažovanost, kao i stručna i otvorena saradnja sa našim institucijama, snažan su doprinos razvoju nacional-

nog antidoping sistema. Skupštini se obratila i gospođa Ojdanić i podijelila prve uvide iz ove složene oblasti. Istaknuta je dobra saradnja sa međunarodnim partnerima, posvećenost razvoju čistog sporta u Crnoj Gori i brzo uključivanje nacionalnog tima u ključne aktivnosti. Skupština je jednoglasno usvojila novi Poslovnik o radu, kojim se detaljno uređuju pravila funkcionisanja, uključujući mogućnost održavanja elektronskih sjednica i online glasanja u hitnim slučajevima. Usvojen je Finansijski izvještaj za 2024. godinu, koji je dobio pozitivno mišljenje nezavisnog revizora i Nadzornog odbora, bez zamjerki. Predstavljen je i Finansijski plan za 2025. godinu, po kojem će značajan dio budžeta, oko 57 odsto, biti direktno i indirektno posvećen podršci sport-

skim organizacijama, trenerima i sportistima. Ova sredstva će biti usmjerena na pripreme i trening kampove, razvojne programe, unaprjeđenje znanja i vještina kroz edukativne programe, stipendiranje i finansijsku podršku sportistima i sportskim organizacijama, direktnu podršku za aktivnosti i projekte nacionalnih saveza, aktivnosti usmjerene na sportiste, kao i učešće na takmičenjima sa olimpijskog kalendara (zimski i ljetnji EYOF i Igre malih zemalja Evrope). - Plan za 2025. godinu donosi balans između vrhunskog sporta i ulaganja u temelje sistema, odnosno u mlade, trenere, zdravlje sportista i fer uslove za sve. Nema jakog olimpijskog pokreta bez jakih institucija i sigurnosti za one koji nas predstavljaju - rekao je predsjednik COK-a, Dušan Simonović. Skupština je usvojila izvje-

štaje o učešću na Zimskom EYOF-u u Bakurijanju (Gruzija), koji je pripremila šefica misije Marina Kosić Radović, nastupu na Igrama malih zemalja Evrope u Andori, koji je pripremio šef misije Ivan Bošković i pripremama za Ljetnji EYOF u Skoplju (Sjeverna Makedonija), koji je pripremio šef misije Predrag Marsenić. Skupština COK-a, koja od danas ima 54 člana, nakon što je verifikovan status Bokserskom savezu Crne Gore i potvrđeni mandati njihovih predstavnika, a od kojih je sjednici prisustvovalo 39 članova, na određena nerazumijevanja u vezi sa izvještajima za Igre, je jasno konstatovala da je izvještaj o Olimpijskim igrama u Parizu već predstavljen i razmatran na prethodnoj sjednici, u skladu sa tačkom dnevnog reda i pravilima rada. Time je potvrđeno da su svi relevantni podaci i

ocjene bili pravovremeno dostupni članovima Skupštine. Članovi Skupštine su pozvali na nastavak konstruktivnog djelovanja i jačanje zajedničke odgovornosti za unaprjeđenje sportskog sistema, uz poruku da Crnogorski olimpijski komitet ostaje posvećen transparentnosti, razvoju i podršci sportistima. U vezi sa ovim, zaključak je Skupštine da sport zahtijeva ozbiljnost, kontinuitet i posvećenost svih aktera sistema i da energiju treba usmjeriti ka budućnosti, ka boljim uslovima za sportiste i jačanju olimpijskog pokreta u cjelini. Skupština je jednoglasno usvojila novi Pravilnik o radu Arbitražnog tijela COK-a, koji definiše nadležnosti, zaštitu prava i transparentan arbitražni proces u skladu sa međunarodnim standardima. Skupština je jednoglasno usvojila prijem sljedećih saveza u

članstvo COK-a: Biciklistički savez Crne Gore, Triatlon savez Crne Gore, Golf savez Crne Gore, Muay Thai savez Crne Gore. Predsjednik COK-a Dušan Simonović čestitao je novim članicama i istakao važnost zajedničkog rada na razvoju sporta u Crnoj Gori. - Posebno mi je drago što smo danas uveli nove članove u našu olimpijsku porodicu. To je znak rasta i integracije sportova, ali i naše otvorenosti i spremnosti da podržimo sve koji ozbiljno i predano rade. Današnja sjednica je još jedan pokazatelj da je Crnogorski olimpijski komitet ozbiljna, odgovorna i transparentna organizacija koja strateški gradi sportski sistem, osluškujući potrebe sportista i saveza. Vjerujem da će rezultati u 2025. godini pokazati da nismo planirali da „ispunimo forme“, već da ostavimo trag - zaključio je Simonović.

Održana lijepa manifestacija u Podgorici

Olimpijski dan da nas podsjeti na ono što nas spaja

Olimpijski dan, koji se širom svijeta obilježava 23. juna u znak sjećanja na osnivanje modernog olimpijskog pokreta, predstavlja priliku da se slavi sport kao univerzalni jezik mira, prijateljstva i međusobnog razumijevanja. U organizaciji Međunarodnog olimpijskog komiteta, ovaj dan se obilježava u više od 150 zemalja svijeta kroz različite aktivnosti koje uključuju sve uzraste i nivoe fizičke sposobnosti.

Ovogodišnja kampanja MOK-a nosi naziv „Let's Move“, sa ciljem da inspiriše ljude svih generacija da se pokrenu, izađu iz digitalne pasivnosti i ponovo otkriju radost kretanja, kroz sport, igru, šetnju ili ples. Crnogorski olimpijski komitet, uz podršku Olimpijske solidarnosti i Glavnog grada Podgorice i u saradnji sa Ministarstvom sporta i mladih i kancelarijom UNHCR-a, u Podgorici je organizovao obilježavanje Olimpijskog dana 2025, okupljajući djecu, sportiste, trenere i brojne goste u duhu olimpijskih vrijednosti, prijateljstva, poštovanja i solidarnosti.

U svečanom dijelu programa, prisutnima su se obratili predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta, Dušan Simonović, šefica kancelarije UNHCR-a u Crnoj Gori, Stefanie Krause, sekretar za sport Glavnog grada, Darko Nikčević, kao i direktor Direktorata za mlade u Ministarstvu sporta i mladih, Darko Stojanović. Ovom prilikom istaknuta je i važnost zajedničkog djelovanja svih institucija kada je riječ o stvaranju bezbjednog, podržavajućeg i zdravog okruženja

za djecu i mlade, bez obzira na njihovo porijeklo, status ili mogućnosti. U svom govoru, predsjednik Simonović je istakao da sport nije samo privilegija rezervisana za najveće arene i rekorde, već svakodnevna snaga zajedništva i podrške u svakom kutku društva, na terenima, igralištima i školskim salama širom Crne Gore. U tom duhu, Crnogorski olimpijski komitet je povodom Olimpijskog dana donirao 10.000 eura Kliničkom cen-

tru Crne Gore, kao simbol povezivanja sporta i zdravlja i konkretne solidarnosti prema društvenoj zajednici. Sport ne postoji izdvojeno od ostatka društva, već aktivno doprinosi zdravlju, prevenciji bolesti i unaprijeđenju kvaliteta života svih građana.

- Posljednjih godina svjedočimo da svijet pokazuje podjele, nepravde i neizvjesnosti, zato je važno da nas Olimpijski dan podsjeti na ono što nas spaja. Sport ne zna za granice, vjeru, ni naciju. On poznaje samo

poštovanje, fer-plej i zajednički cilj. U svakom djetetu koje se danas uhvati za loptu, u svakom aplauzu, i u svakom osmijehu prepoznavamo istu poruku: zajedno smo jači - rekao je predsjednik COK-a.

Nakon zvaničnog dijela, teren su preuzeli najmlađi, djeca iz različitih sportskih klubova iz Podgorice učestvovala su u sportskim takmičenjima, mini turnirima i demonstracijama timskog duha i fer-pleja. Bile su organizovane i zabavne aktivnosti i igre, od „Vrućih

stolica“, „Čovječe, ne ljuti se“ u XXL izdanju, do „Olimpijske slagalice“ i „Plank izazova“, sve pod pažljivim vođstvom volontera iz organizacije Volonteri 2019, koji su već godinama važan dio olimpijskih događaja. Volonteri 2019, kao višego-

dišnji partneri Crnogorskog olimpijskog komiteta, još jednom su pokazali zašto su srce i duša svakog događaja - svojim entuzijazmom, organizacijom i neiscrpnom energijom doprinijeli su da svaki učesnik osjeti radost i duh olimpizma. Kao i prethodne godine, i ovo-

godišnji program je, zahvaljujući UNHCR-u, uključivao djecu iz izbjegličkih porodica i bez državljanstva, koji su ravnopravno učestvovali u svim aktivnostima, šaljući snažnu poruku inkluzije i jednakosti kroz sport.

Foto: F. ROGANOVIĆ

Priznanje za COK

Maja Peković predstavnik svih nacionalnih olimpijskih komiteta u radnom tijelu za zaštitu u sportu

Crnogorski olimpijski komitet dobio je niz značajnih međunarodnih priznanja koja potvrđuju njegovu stratešku posvećenost izgradnji bezbjednog i dostojanstvenog sportskog okruženja. Ova priznanja rezultat su dugoročnog i sistemskog rada rukovodstva COK-a na čelu sa predsjednikom Dušanom Simonovićem. Nakon višegodišnjeg aktivnog učešća u razvoju politika i okvira za zaštitu sportistkinja i sportista, Međunarodni olimpijski komitet i Asocijacija nacionalnih olimpijskih komiteta su imenovali Maju Peković za predstavnicu svih 206 nacionalnih olimpijskih komiteta u IOC Safe Sport Core Group - radnom tijelu koje će imati ključnu ulogu u kreiranju globalnih standarda za zaštitu u sportu. Istovremeno, Peković nastavlja da aktivno učestvuje u radu ANOK Konsultativne grupe za strateško planiranje,

čime se glas Crne Gore čuje i u razvojnim procesima na najvišem nivou olimpijskog upravljanja. COK je već prepoznat i u okviru Evropskih olimpijskih komiteta (EOK), organizacije koja je prije dvije godine inicirala razvoj prvog sveobuhvat-

nog okvira za zaštitu sportista tokom evropskih takmičenja. Peković je izabrana za predsjednicu međukomisijske radne grupe koja je izradila taj dokument, a EOC Safeguarding Framework predstavlja osnovni standard koji će se primjenjivati na svim takmičenjima

pod pokroviteljstvom EOK-a. Ovo je prvi put da predstavnik jedne manje zemlje vodi ovako važan proces unutar evropskog sportskog sistema.

Na nacionalnom nivou, COK vodi izradu nacionalnog okvira zaštite u sportu u Crnoj Gori, u saradnji sa UNICEF-om i Centrom za afirmaciju sporta i mladih (CAMS). Kroz ovaj proces uspostavlja se model koji će omogućiti sportskoj zajednici, odnosno savezima, klubovima, trenerima, kampovima i školama, da prepoznaju, spriječe i adekvatno reaguju na svaki oblik nasilja, zanemari- vanja, diskriminacije ili zloupotrebe u sportu. Ovaj okvir obuhvata politike, edukaciju, procedure prijavljivanja, kao i imenovanje oficira za zaštitu u sportskim organizacijama.

Kao rezultat regionalnog angažmana i povjerenja koje uživa u međunarodnim strukturama, Peković je imenovana i za koordinatorku za zaštitu sportista Međunarodnog komiteta Mediteranskih igara (ICMG) za Mediteranske igre Taranto 2026. Ovo je prvi put da ovaj regionalni multisportski događaj uvodi institucionalizovani mehanizam zaštite učesnika, a Crna Gora dobija ključnu ulogu u njegovoj realizaciji. Predsjednik COK-a, Dušan Simonović, istakao je značaj ovih priznanja.

- Ovo je potvrda da Crnogorski olimpijski komitet, iako mali Nacionalni olimpijski komitet, može biti lider i primjer u oblastima koje su od suštinske važnosti za budućnost sporta. Pitanje zaštite sportista, posebno najmlađih i najranjivijih, jedno je od temeljnih pitanja sportskog integriteta, i mi ćemo nastaviti da gradimo sistem koji to štiti i unaprjeđuje.

Ova međunarodna priznanja predstavljaju rezultat posvećenog rada cijelog tima COK-a u prethodnom periodu, strateških partnerstava sa međunarodnim organizacijama i dosljedne implementacije principa dobrog upravljanja u crnogorskom sportu.

Istorija olimpizma ispisana je 20. marta u Kosta Navarinu u Grčkoj, gdje je prvi put za predsjednika Međunarodnog olimpijskog komiteta izabrana žena - Kirsti Coventry. Slavna plivačica iz Zimbabvea, koja je osvojila sedam olimpijskih medalja i bila šampionka na 200 metara leđno u Atini 2004. i Peking 2008. godine, prva je žena na toj funkciji i 10. u istoriji.

U konkurenciji jordanskog princa Fejsala al Huseina, Francuza Davida Lapartijana, Šveđanina Johana Elijaša, Španca Huan Antonija Samaranća Juniora, sina drugog najdugovječnijeg predsjednika MOK-a Huan Antonija Samaranća, legendarnog britanskog atletičara Sebastijana Koua i predsjednika Svjetske gimnastičke federacije, Japanca Morinarija Vatanabea, Coventry je dobila 49 od 97 glasova delegata. Time je u prvom krugu dobila povjerenje da vodi krovnu organizaciju svjetskog sporta. Coventry je kao 16-godišnjakinja izborila nastup na Olimpijskim igrama u Sidneju 2000. i postala prva plivačica iz Zimbabvea koja je stigla do polufinala. Četiri godine kasnije u Atini je počela nisku medalja na najvećim takmičenjima, u kojoj su i četiri srebra i bronza na OI, tri zlatna i pet srebrnih odličja sa SP i nestvarna dominacija na Azijskim igrama 2007, 2011. i 2015. godine. Karijeru je završila kao naju-

Kirsti Coventry na čelu MOK-a

Svi predsjednici Međunarodnog olimpijskog komiteta

1. Demetrijus Vikelas (Grčka)	28. jun 1894 - 10. april 1896.
2. Pjer de Kuberten (Francuska)	10. april 1896 - 28. maj 1925.
3. Anri de Baile-Latur (Belgija)	28. maj 1925 - 6. januar 1942.
4. Johaness Sigfrid Edstrem (Švedska)	6. januar 1942 - 15. avgust 1952
5. Ejveri Brandidž (SAD)	15. avgust 1952 - 11. septembar 1972.
6. Majkl Moris (Irska)	11. septembar 1972 - 3. avgust 1980
7. Huan Antonio Samaranć (Španija)	3. avgust 1980 - 16. jul 2001.
8. Žak Rog (Belgija)	16. jul 2001 - 10. septembar 2013.
9. Tomas Bah (Njemačka)	10. septembar 2013 - 23. jun 2025
10. Kirsti Coventry (Zimbabve)	23. jun 2025 -

spješnija afrička olimpijka, te višestruka svjetska i olimpijska rekorderka.

Od 2018. je bila ministarka sporta, mladih, umjetnosti i kulture u Vladi Zimbabvea, a formalno je preuzela dužnost predsjednice Međunarodnog olimpijskog komiteta 23. juna, na Olimpijski dan.

- Izuzetno sam počastvovana i uzbuđena što sam izabrana za predsjednicu Međunarodnog olimpijskog komiteta. Hvala svim članovima na povjerenju i podršci. Mala djevojčica koja je počela da pliva u Zimbabveu prije mnogo godina nije mogla ni da sanja ovakav tre-

nutak - rekla je Coventry. Dužnost joj je predao Tomas Bah, koji je bio predsjednik od 10. septembra 2013. godine, a sada je izabran za doživotnog počasnog predsjednika.

- Sa izborom Kirsti Coventry poslali ste snažnu poruku svijetu: MOK nastavlja da se razvija. Kao prva žena i prva Afrikanka na ovoj poziciji - i ujedno najmlađa predsjednica još od Pjera de Kubertena - ona odražava istinski globalnu prirodu i mladalački, progresivni duh naše olimpijske zajednice. Donosi svoj jedinstveni stil i sopstvenu dinamičnu perspektivu. Ima novi glas koji

odjekuje kod mlađe generacije. Zato sa punim povjerenjem kažem: od sutra, sa Kirsti Coventry, Olimpijski pokret će biti u najboljim rukama. Zato sam miran. Zato mi je srce puno zahvalnosti, puno povjerenja i radosti. U ovom duhu zahvalnosti, povjerenja i radosti, predajem ključeve Olimpijske kuće gospođi Kirsti Coventry, 10. predsjednici Međunarodnog olimpijskog komiteta - poručio je Bah. Coventry je druga olimpijska šampionka na čelu MOK-a, upravo nakon Baha, koji je osvojio zlato u mačevanju u Montrealu 1976. godine.

Ragbistkinje Crne Gore u Andori stigle do drugog po kvalitetu takmičenja u Evropi

Borile se kao lavice

Crnogorska ženska ragbi reprezentacija u olimpijskoj disciplini „ragbi 7“ obezbijedila je učešće u elitnoj Trophy seriji osvajanjem srebrne medalje na Evropskom prvenstvu divizije Konferens 1. I to je veliki uspjeh, zbog kojeg su mnoge od članica državnog tima, o čemu je pričala predsjednica Zorica Kostić-Vučičević, ostavile sve što su imale i izašle na terenu u Andori.

- Ljubav prema sportu ne poznaje granice. Lavovski smo se borile i donijele Crnoj Gori srebro, ali ono što nosimo kući nije samo medalja, već priča o snazi, upornosti i entuzijazmu. I priča o izazovima koji, ma koliko veliki bili, mogu da se prevaziđu. Naša reprezentacija sastavljena je od djevojaka koje su iz inostranstva došle ne radi profita ili slave, već da igraju za boje svoje zemlje. Ena je stigla iz Australije, Maja iz Austrije, Katarina iz Engleske, Saba iz Njemačke i Ana iz Francuske. Ostavile su porodice, odložile poslovne i lične obaveze, uzele godišnje odmore i stavile sve na pauzu, samo da bi stale rame uz rame i borile se za crnogorski dres i sve ono što ragbi nosi kao sport. Zahvaljujem se i djevojkama iz Ragbi kluba Podgorica: Auset, Aleksandri, Dragici, Ivani, Mariji i Milici koje su uložile svaki dio sebe u ovaj rezultat. I ovo je zajednički uspjeh - kada se znanje od djevojaka iz inostranstva i strast od lokalnih djevojaka spoje - jasna je bila predsjednica koja je, takođe, na terenu učestvovala u timskom uspjehu.

Crnogorke su u finalu izgubile od domaćina - 22:0, dok su u grupi pobijedile Maltu - 12:0 i Bugarsku - 22:0. Andora je kao i u finalu bila bolja 41:5. Zlatnim esejom naše djevojke

RAGBISA VEZ CRNE GORE

su u polufinalu slavile protiv reprezentacije Hrvatske.

- Nadamo se da će ovaj rezultat biti prepoznat kao jasan znak da ragbi u Crnoj Gori ima budućnost i potencijal. Vjerujemo da će se sada čuti i naš glas, da će institucije prepoznati vrijednost ovih djevojaka i obratiti više pažnje na sport koji, iako možda nije među najzvučnijim, nosi vrijednosti koje nas kao narod čini da smo veliki - jasna je predsjednica Ragbi saveza. Srebro je kao zlato, napomenula je Zorica.

- Na kraju, hvala svima koji su vjerovali. Srebro sija kao zlato, jer znamo kako smo do njega došle.

Trpohy serija je drugi po snazi rang takmičenja u Evropi sa 12 reprezentacija.

Srebro u Andori osvojile su: Ivana Čadenović (kapiten), Maja Baošić, Katarina Martinović, Dragica Kovačević, Zorica Kostić-Vučičević, Milica Kostić, Saba Sekulović, Marija Rašović, Aleksandra Lukačević, Ana Vasović, Au-

RAGBISA VEZ CRNE GORE

set Mitchel, Ena Dešić. Trener reprezentacije je Luka Grgić, tim menadžer Ksenija Manoj-

lović, doktor Behmen Šahmanović i marketing menadžer - Aleksa Vujović.

„Lavice“ šeste, Natalija Lekić MVP šampionata Evrope uzrasta do 19 godina

Za ponos Crnoj Gori

Crna Gora ima najbolju rukometašicu Evrope u uzrastu do 19 godina. Njeno ime je Natalija Lekić.

I Crna Gora ima mladost koja je hrabro odigrala šampionat Evrope, osvojila šesto mjesto, a nije bila daleko ni od borbe za odličje. Mlade rukometašice su velesilama pokazale „zube“ i ono najvažnije, nijesu dale na sebe. Porazi ih nijesu pokolebali. Zbližili su ih i upravo onako kako su počele prvenstvo - završile su ga. Kao porodica na terenu, kao sestre van terena. Upravo je faktor porodica kao i to da nije važno ko koliko vremena provodi na terenu, bio ključan da „lavice“ dođu do najboljeg rezultata u istoriji na juniorskim šampionatima Evrope.

I svaka od njih zaslužuje respekt. Natalija je odskočila. Odigrala je maestralno sa pozicije srednjeg beka. Zato je nagrada zaslužena. A ona je skromna, kaže da bez ekipe ne bi bilo ništa od nagrade. Ali, činjenica je da je MVP nešto veliko i značajno za samopouzdanje i za put djevojke koja ima 18 godina.

- Atmosfera, pristup utakmicama i zajedništvo vodilo nas je do šestog mjesta. Bile smo borbene, karakterne i sve ostalo što krasi jedan kolektiv. Iz male baze, a bile smo i oslabljene, sa velesilama smo bile u egal i pobjeđivale neke velike rivale. Mislim da nas je srce vodilo onda kada, možda, tijelo nije moglo dalje - u dahu je izgovorila rukometašica koja je od Komova iz Andrijevice, preko Rudara i Naise uspjela u mlađim kategorijama da ispiše lijepu priču.

Ponosna na tim, srećna zbog nagrade.

- Počastvovana sam zbog nagrade, ali, ponoviću, bez ekipe, stručnog štaba i ljude koji su me od početka podržavali i vjerovali u mene, ne bih uspjela - kazala je Lekić.

Juniorska reprezentativka naše države postigla je 36 golova na šampionatu, bila pravi vođa tima na terenu i u izuzetno jakoj konkurenciji zaslužila jedno od najznačajnijih individualnih priznanja na evropskoj sceni.

MATCHLENS

Jovanka Radićević oprostila se od rukometa

Kraj velike karijere

Još jedan od simbola crnogorskog rukometa, Jovanka Radićević, rekla je zbogom sportu. U bogatoj karijeri u dresu Crne Gore osvojila je olimpijsko srebro u Londonu 2012, a iste godine bila je i šampionka Evrope u Beogradu. Prije skoro tri godine upravo je u Ljubljani, gdje je u dresu Krime završila klupsku karijeru, sa bronзанom medaljom završila je nastup na šampionatu Starog kontinenta. Klupsku karijeru počela je u dresu Budućnosti, a kasnije je igrala za Der, Vardar, Bukurešt, vratila se u Podgoricu, a onda je nastupala za Kastamonu iz Turske i slovenački Krim. Osvojila je pehar u Ligi šampiona, ima i dva trofeja u Kupu pobjednika kupova.

Jovanka se na Instagramu nedavno oprostila od rukometa, uz fotografije iz djetinjstva i karijere.

- Ova djevojčica je jednom sanjala...

danas se s ponosom oprašta, znajući da je živjela svoj san. Gledam ovu sliku i vraćam se u djetinjstvo. Vidim malu djevojčicu sa loptom u rukama, u očima joj sjaj, u srcu beskrajna ljubav prema igri. Nije znala šta je sve čeka, nije znala koliko će puta pasti, koliko će puta zaplakati od bola, ali ni koliko će puta zaplakati od sreće. Znala je samo jedno - da nikada neće odustati i da je rukomet njen život! Danas sam na kraju nevjerovatnog puta. Posljednja utakmica u Ligi šampiona je bila više od meča. Bila je to retrospektiva mog života, svih 26 punih godina u kojima sam živje-

I Martino zbogom rukometu

Još jedna djevojka koja je dala izuzetan doprinos u brojnim uspjesima „lavica“, donijela je odluku da završi karijeru. Marta Batinić obavijestila je predsjednika Rukometnog saveza Crne Gore Petra Kapisodu da je donijela odluku da završi igračku, time i karijeru u nacionalnom timu, za koji je sa velikim uspjehom nastupala od septembra 2019. kada je debitovala u kvalifikacionom duelu protiv Italije za EHF Euro 2020, dok je Svjetsko prvenstvo u Japanu u decembru iste godine prvo veliko takmičenje na kojem je branila gol našeg tima.

U prethodnih šest godina, golmanka rođena 20. aprila 1990. godine u Metkoviću, nosila je dres Crne Gore na prvenstvima Evrope i svijeta, a najveći uspjeh ostvarila je 2022. godine kada je bila članica „lavica“ koje su osvojile bronзанu medalju na EHF Euro čiji domaćini su, pored naše države, bili Slovenija i Sjeverna Makedonija.

Posljednji nastup u dresu sa državnim grbom upisala je u aprilu u baražu protiv Portugala, u kojem je Crna Gora ostvarila dvije pobjede.

la za rukomet, za tim, za pobjede, za onaj neopisivi osjećaj kada lopta pogodi mrežu. Svaki aplauz, svaki zagrljaj, svaka suza na kraju - to je ono što ću nositi zauvijek sa sobom!

Gledajući tribine, gledajući vas mama i tata, osjećala

sam svaku emociju - radost, ponos, ali i tugu, jer znam da je ovo posljednji ples na najvećoj sceni! Ipak, više od tuge u srcu je zahvalnost! Zahvalna sam što sam imala priliku da 21 godinu zaredom budem dio najveće rukometne

elite, da nosim ponosno dresove klubova za koje sam igrala i borim se do posljednjeg daha. Zahvalna sam svim saigračicama, trenerima, navijačima širom svijeta koji su bili dio mog puta!

Posebno hvala mojoj porodici za sve ove godine i sve što smo prošli zajedno. Iako skidam dres i ostavljam parket, ru-

komet će uvijek biti dio mene! I najvažnije, hvala onoj maloj djevojčici. Hvala što je imala hrabrosti da sanja i ide putem koji je bio sve samo nelak. Hvala joj što je vjerovala da može! Jer, danas sa suzama u očima i osmijehom na licu, mogu da joj kažem - USPIJELE SMO!!!

Veliki datum u crnogorskoj istoriji, 13. jul, ponovo je bio taličan za naš vaterpolo – na taj dan stigla je 13. medalja mlađih selekcija na velikim takmičenjima od 2006. godine. Reprezentacija igrača do 16 godina osvojila je bronzanu medalju na Evropskom prvenstvu koje se održalo u Istanbulu.

Tim **Đorđa Radoševića** je u borbi za treće mjesto savladao Hrvatsku sa 12:7.

Prethodno su u uzbudljivom polufinalu izgubili od Italije s 13:12.

- Ekipa je u meč za bronzu ušla veoma motivisano, posebno jer se igralo 13. jula, na datum koji nam mnogo znači. Kontrolisali smo meč od početka i priveli ga kraju kao velika ekipa. Zahvalan sam momcima i cijelom stručnom štabu bez kojeg ne bismo mogli doći do ovog rezultata. Veoma sam ponosan – rekao je Radošević.

Mlađe „ajkule“ su na startu šampionata poražene od Italije (17:11), potom je od njih bolja bila Grčka (16:11), da bi u posljednjem kolu grupe B savladali Hrvatsku nakon peteraca (17:16).

Talentovana generacija, iako oslabljena zbog povrede **Stefana Vraneša**, podizala je formu kako je prvenstvo odmicalo. Rumunija je pobijedila rutinski (13:7) za plasman u četvrtfinale, gdje je „ajkule“ čekala Španija.

Potopljena je i „crvena furija“ – bilo je 18:15. Finale je izmaklo, ali ne i odličje.

- Ostaje malo gorčine što medalja nije sjajnija, ali poslije svih pehova koje smo imali u proteklih mjesec ponosan sam na sve što je ekipa uradila. Od prvog dana smo bili složni i ujedinjeni, to je donijelo dobar rezultat – rekao je Radošević.

- Nakon prve utakmice ostali smo bez jednog od nosilaca igre, bilo je još dosta povreda... Hvala medicinskom timu koji nam je pomogao da se ekipa što prije oporavi nakon teških mečeva. Hvala i psihologu, te mojim saradnicima i na kraju koordinatoru mlađih selekcija

Selekcija do 16 godina osvojila bronzano odličje na Evropskom prvenstvu

Trinaestog jula 13. medalja: Crna Gora - zemlja vaterpolo talenata

Nenadu Vukaniću - izjavio je prvi trener Đorđe Radošević. Crna Gora je 13. jula 2008. osvojila istorijsko seniorsko zlato na Evropskom prvenstvu u Malagi, 17 godina kasnije na isti datum proslavila bronzanu

medalju U16 selekcije.

Teško je dostići visine **Nikole Janovića, Veljka Uskokovića, Vladimira Gojkovića** i ostalih članova čuvene generacije, ali je najvažnije da su naši vaterpolo talenti i dalje u evropskom i

svjetskom vrhu.

- Veoma smo zadovoljni rezultatom. Pokazali smo da mala zemlja kao što je Crna Gora može da dođe do trećeg mjesta. Mislim da smo zaslužili i više, ali smo dali sve od sebe i zaslu-

ženo osvojili bronzu – poručio je kapiten **Andrej Durutović**.

- Nijesmo možda ni svjesni kakav smo uspjeh napravili. Nakon svih pehova koje smo imali tokom priprema, pa i to- kom i nakon meča s Italijom na

startu šampionata, ovo je veliki uspjeh. Ostaje žal za sjajnijim odličjem jer smo i u meču za treće mjesto pokazali da možemo više, ali vjerujem da će biti još prilika za to – rekao je **Daniilo Roganović**.

Milanović najbolji golman prvenstva

„Ajkule“ su se u Crnu Goru vratile i s individualnom nagradom – Jakša Milanović proglašen je za najboljeg golmana šampionata Starog kontinenta.

- Pokazali smo da možemo da igramo sa svima. Ovo je veliki uspjeh za malu državu. Što se tiče nagrade - ona je za cijeli tim, da nije bilo saigrača ne bi bilo ništa od nje. Njihovi blokovi u odbrani donijeli su mi sigurnost i to mi je mnogo pomoglo - kazao je Milanović.

Vaterpolisti Crne Gore osvojili šesto mjesto na SP u Singapuru

Dobar zalet za januar

Vaterpolo reprezentacija zauzela je šesto mjesto na Svjetskom prvenstvu u Singapuru, što je najbolji plasman „ajkula“ na posljednjih pet planetarnih šampionata. Nastup u Aziji može da se gleda i iz druge vizure: osmi put zaredom naša selekcija ostala je bez plasmana u polufinale na velikim takmičenjima. Ovog puta u četvrtfinalu ju je zaustavio kasniji šampion Španija ubjedljivom pobjedom od 14:5. Selektor **Dejan Savić** bio je ljut nakon tog meča jer je njegova ekipa potpuno stala nakon propuštene šanse da iz peterca povede dva razlike, ali realnost je da crnogorska reprezentacija i dalje ne može da parira mnogo jačim rivalima.

- Početak je bio dobar. Međutim, odjednom smo „upali u bunar“ i pravili katastrofalne, nedopustive greške, koje su se nastavile do kraja utakmice. Španska odbrana bila je nepre-

mostiva, imali smo nerezonske i vrlo slabe šuteve, što se vidi i po broju datih golova. Čak smo peti postigli poslije skoro dvije i po četvrtine posta - rekao je selektor **Dejan Savić** nakon izgubljene borbe za ulazak u polufinale.

„Ajkule“ su potom ponovo morale u razigravanje od petog do osmog mjestu, gdje su savladale Italiju (12:8), pa izgubile od Hrvatske u meču za petu poziciju (19:13).

Petar Tešanović i drugovi igrali su s „barakudama“ i u preliminarnoj rundi i uz jak otpor izgubili sa 13:11.

Prethodno su savladali Grčku (10:9), pa je početak nagovještavao dobar šampionat za Savićev tim.

Usljedio je trijumf nad Kinom (13:8) uz neuvjerljivo izdanje, te rutinski posao s Kanadom u tzv. osmini finala (22:10).

- Pokazali smo da možemo da igramo sa najjačim reprezenta-

cijama, prije svega pobjedama nad Grčkom i Italijom. Nije-smo uspjeli da uđemo u polufinale, ali ne treba zanemariti činjenicu da smo u četvrtfinalu igrali sa Španijom, koja je kasnije uzela titulu - izjavio je **Dušan Matković**.

Utišak je pomiješan - bila bi senzacija da je Crna Gora eliminisala Španiju, ali je i ekipi ostao gorak ukus što je dobra igra bila prekratkog daha.

- Smeta mi što smo odustali u jednom momentu, tokom treće četvrtine nijesmo ni pokušavali, a za ovako mladu ekipu to je nedopustivo. Mlad igrač ne smije to sebi da dozvoli. Nadam se da će u budućnosti biti drugačije - istakao je kapiten **Petar Tešanović**.

U Singapuru su debi na velikom takmičenju upisali **Strahinja Gojković** (18), **Balša Vučković** (20), **Savo Četković** (25) i **Filip Gardašević** (28), dok je prvi put kapicu Crne

Gore na završnoj smotri nosio **Dmitrij Holod** (33).

- Prvi put smo u ovom sastavu igrali na velikom takmičenju. Potrebno je određeno vrijeme da se ekipa uigra kako bismo mogli da ostvarimo neki bolji rezultat - naveo je Matković.

- Na ovom prvenstvu bilo je i dobrih i loših izdanja. Smatram da smo napravili iskorak u odnosu na prethodni period, ne samo što se tiče plasmana, već i zbog pokazane igre. U svakom slučaju, ima mnogo prostora za napredak i nadam se da ćemo već na Evropskom prvenstvu narednog januara biti bolji - zaključio je Matković.

Titulu svjetskog prvaka osvojila je Španija, u čijem stručnom štabu je legenda crnogorskog vaterpola **Miloš Šćepanović**. „Crvena furija“ je u finalu savladala Mađarsku (15:13), dok je u utakmici za treće mjesto Grčka bila ubjedljiva protiv Srbije (16:7).

Crna Gora na Evropskom košarkaškom šampionatu

„Crveni“ oslabljeni, ali sanjaju Rigu

Da se napravi reprezentacija samo od igrača koji su iz raznoraznih razloga otpali sa spiska Boška Radovića, nikome na Evropskom prvenstvu za košarkaše ne bi bilo svejedno.

Plejmejker Nikola Ivanović, bekovi Luka Bogavac, Petar Popović i Fedor Žugić, krilo Dino Radončić, krilni centri David Mirković, Andrija Grbović i Nemanja Radović, centri Marko Todorović i Bojan Dubljević, uz još dvojicu igrača, ne bi ni za koga bili naivan rival. Nažalost, povrede i zabrane koje su stigle sa američkih univerziteta zadali su velike glavobolje selektoru, jer će na šampionat čiji su organizatori Letonija, Finska, Poljska i Kipar odvesti šarenolik tim, sa nekoliko igrača koji nisu imali kada da ostave trag u reprezentaciji.

Na Eurobasketu, koji bi trebalo da bude oproštaj Nikole Vučevića od reprezentacije. Crna Gora će igrati u grupi B u Tampereu. Prvi rival u gradu u „zemlji hiljadu jezera“ je aktuelni prvak svijeta, Njemačka, 27. avgusta. Dva dana kasnije je duel sa selekcijom koja nikada nije odgovarala „crvenima“ - Litvanija, a 30. avgusta obračun sa jednim od četiri domaćina.

Po renomeu i kvalitetu sadašnjih sastava za Crnu Goru i želje da se domogne osmine finala ključni bi trebalo da budu mečevi sa Švedskom i Velikom Britanijom prvog, odnosno trećeg dana septembra.

Odlazak na završnicu, čiji je domaćin Riga, bio bi ogroman uspjeh znajući sa kakvim problemima se susreo Radović. Selektor će na

raspolaganju imati samo pet igrača sa Svjetskog

prvenstva 2023. godine (Vučević, Vladimir Mihailović, Andrija Slavković, Igor Drobniak i Marko Simonović), a moraće da uklopi i novog stranca Kajla Olmena, koji mijenja lidera Crne Gore na dva posljednja velika takmičenja, Kendrika Perija.

- Iz raznih, objektivnih razloga imamo otkaze. Neki zbog povreda, neki zbog porodičnih obaveza. Tokom čitave godine imam kontakt sa igračima, neki su me obavijestili ranije, neki kada se sezona završila. Što se mene tiče - nema nekih velikih iznenađenja. Nedostaju igrači koji su ovih godina bili stub reprezentacije. Sa druge strane, od igrača koji su na spisku možemo napraviti respektabilan tim, vrijedno odraditi pripreme i pokušati da ostvarimo rezultat. Mislim da će prolaz grupe biti veliki uspjeh. To je cilj - rekao je Radović.

Selektor košarkaške reprezentacije je ubijeđen da će svi u taboru „crvenih“ dati maksimum da se stigne do Rige.

- Znam da će svi igrači, uz stručni štab, učiniti sve da prođemo grupu. Tu su igrači koji imaju iskustvo igranja velikih utakmica i velikih takmičenja. Pokušaćemo da nadomjestimo nedostatak i da uz nekoliko iskusnih igrača i novog Amerikanca Kajla Olmena pokušamo da napravimo dobru hemiju, te da uz dobar rad ostvarimo cilj - poručio je Radović.

Milica Jovanović, Jovana Pašić i Jelena Vučetić oprostile se od košarkaške reprezentacije

Odlazak simbola

Od 2011. godine, kada su se prvi put pojavile na najvećoj sceni i propustile dvije šanse da se domognu Olimpijskih igara u Londonu, košarkašice Crne Gore su stalno dio evropske elite.

U junu su u Brnu osmi put zaredom nastupile na šampionatima Starog kontinenta, ali podmlađena i oslabljena ekipa Jelene Škerović nije mogla do pobjede. Ubjedljivi porazi od domaće Češke (89:44) i novog-starog šampiona Belgije (87:53) bili su očekivani, ali „crvene“ nisu mogle da savladaju ni debitanta Portugal (63:49).

Na kraju su osvojile 15. mjesto i bile samo ispred Švajcarske, selekcije koju je upravo Crna Gora ubjedljivom pobjedom nad Luksemburgom u posljednjem kolu kvalifikacija odvela na Eurobasket.

Škerovićeva nije mogla da računa na nekoliko značajnih igračica, a nacionalni tim je prvi put bio bez Amerikanke, jer se Nataša Mek povrijedila. I da nije, gotovo sigurno ne bi igrala na Eurobasketu, jer je potpisala za Finiks Merkjuri u WNBA. Nije Crna Gora samo izgubila tri utakmice, izgubila je i tri djevojke koje su simbol nacionalnog tima - Milicu Jovanović, Jelenu Vučetić i Jovanu Pašić.

Jovanović, koja u avgustu slavi 36. rođendan, bila je neizostavni dio crnogorske reprezentacije na evropskim prvenstvima, jer je igrala svih osam velikih takmičenja na kojima su „crvene“ nastupile.

Odigrala je 42 meča na kontinentalnim šampionatima i odlučila da se povuče i ustupi mjesto mladima.

- Selektorka i ja smo isplanirale u zajedničkom razgovoru da ovo Evropsko prvenstvo bude moj oproštaj od reprezentacije. Iskreno, ne planiram još dugo da igram ni klupsku košarku. Nijesam očekivala da će biti ovako emotivno, ali najljepše godine sam provela u re-

prezentaciji - kazala je iskusna Nikšićanka.

Oproštaj djevojke koja je u dresu reprezentacije za 16 godina prosječno bilježila 8,3 poena, 3,6 skokova i 1,4 asistenciju će biti ne-nadoknativ gubitak, jer zamjene ne čekaju spremne, odmah iza ugla. Posljednjih godina je sve manje vrhunskih igračica iz crnogorskih klubova, iako ima generacija koje obećavaju, kao što je juniorska, koja je nedavno igrala četvrtfinale Evropskog prvenstva. - Kada sam ja počinjala, bila je veća konkurencija. Sada počinjemo pripreme sa 15 igračica. Ranije smo počinjali rad sa preko 20 igračica. Nijesam bila ni seniorka kada sam pozvana u nacionalni tim - naglasila je Milica.

Iako se zvanično oprostila od reprezentacije, uspomene koje je doživjela u dresu nacionalnog tima nikada neće izblijedjeti.

- Kada nosite ovaj dres, kada slušate himnu... Sve to je meni bilo najdraže u karijeri i teško je to ostaviti iza sebe. Ipak, došlo je vrijeme da neke nove igračice, mlađe, koje su mogle i da nešto nauče od mene kroz sve ove godine, nastave da se bore za našu zemlju kao što sam radila to ja, Ješa (Vučetić), Paša (Pašić), selektorka i sve igračice prije nas - poručila je emotivna Jovanović.

I Vučetić i Pašić su bile neizostavni dio reprezentacije u posljednjoj deceniji. Prvi Eurobasket su igrale 2015. godine, kada je Crna Gora bila najbliže borbi za medalje, jer je u četvrtfinalu poražena od tadašnjeg šampiona Španije 75:74.

Tada je upravo Milica Jovanović dala trojku na 20 sekundi do kraja za 74:72, ali je Ana Krus košem i dodatnim bacanjem spriječila senzaciju i odlazak tima tadašnjeg selektora Momira Milatovića ne samo u polufinale, već i na Olimpijske igre u Rio de Žaneiru.

Vučetić nije igrala na EP samo 2021. zbog povrede, a upravo su povrede obilježile njenu karijeru. Nedavno se vratila na teren nakon teške operacije sa željom da se na Eurobasketu oprostila ne samo od reprezentacije, već i od košarke. Jovanović i Pašić će nastaviti da igraju, ali ih neće biti u dresu u kojem su se proslavile.

Potrebno je da se stvore neke nove Milice, Jelenice i Jovane, ali i nasljednice Jelene Škerović, Jelene Dubljević, Ive Perovanović... Skenner stanja u crnogorskoj ženskoj košarci je napravila selektorka nakon oproštaja od Eurobasket.

- Imamo talentovanu djecu, ali nemamo nikakav plan za žensku košarku. Crnogorska ženska liga od 2009. godine nema predstavnika u evropskim takmičenjima, a igramo uvijek na Eurobasketu. Činjenica je da Portugal ima tri ekipe u Evropi, dok mi već 15 godina nemamo ni približno ekipu koja može da nastupi. Potrebno je da se uredi Košarkaški savez, da se uredi Kuća košarke. Ko god da se bavi ženskom košarkom mora da uđe dublje u problem - poentirala je Škerović.

Kvalifikacije za sljedeći Eurobasket, čiji će domaćini za dvije godine biti Litvanija, Finska, Švedska i Belgija, kreću već u novembru. Crna Gora počinje takmičenje iz prve runde, u kojoj će biti žrijebana iz prvog šešira, a odigraće šest utakmica.

Ako bude među 17 najboljih od 27 selekcija, u drugoj fazi bi odigrala još šest mečeva i pokušala da nastavi niz učešća na prvenstvima Evrope.

Omladinska fudbalska reprezentacija debitovala na Evropskom prvenstvu, istorijski nastup završila sa tri poraza

Veliko iskustvo za generaciju u koju se mora vjerovati

Prvi put u istoriji neka naša fudbalska selekcija predstavila se na najvećoj sceni - omladinci su na Evropskom prvenstvu u Rumuniji postigli i prvi pogodak, izostao je i prvi bod. „Sokoli“ su nastup u grupi A završili sa sva tri poraza – jednim koji je mogao da se izbjegne, od domaćina nakon preokreta (2:1) i dva od po 5:0: protiv Danske, te od tadašnjeg branioca titule, a kasnijeg vicešampiona, Španije. Kada je u tri utakmice gol-razlika 1:12 utisak, naravno, ne može da bude dobar, ali je škola koju su izabranici **Nenada Vukčevića** prošli na terenima stadiona „Trijumfalna kapija“,

„Đulešti“ i „Ilie Oana“ važnija od svih momenata u kojima se tresla mreža „sokola“. Kad se podvuče crta, ovo nam je prvo učešće na veliko takmičenju, veliko iskustvo za sve igrače koji će, siguran sam, igrati još ovakvih mečeva. Volio bih i da ovo iskustvo dožive mnoge naredne naše generacije – rekao je selektor **Nenad Vukčević**. Generacija igrača rođenih 2006. godine i kasnije dva puta je bila blizu odlaska na završnu smotru, iz trećeg pokušaja nije omanula. Ipak, tim koji je prošao kroz kvalifikacioni ciklus bitno se razlikovao od onog na koji je Vukčević mogao

da računa u Rumuniji.

Crna Gora je na šampionatu Starog kontinenta nastupila bez dvojice najboljih igrača, kojima klubovi nijesu dozvolili nastup – **Andrije Bulatovića** i **Vasilija Adžića**, dvojice povrijeđenih – **Zarije Kumburovića** i **Aleksa Zekovića**, a u prvom kolu zbog kartona u sastavu nijesu bili **Marko Tadić**, **Marko Perović** i **Aleksa Karadžić**.

S malom minutažom u prvoligaškim klubovima, a nešto većom samo u drugoligaškoj ili omladinskoj konku-

renciji, „sokoli“ vjerovatno i nijesu mogli mnogo više od onog što su pružili na prvom pojavljivanju na Euru.

Vidjelo se u fizičkom smislu što znači igranje ili, bolje rečeno, neigranje u našoj ligi koja je loša. Velika je potrošnja, a nedostajali su nam ključni igrači i to je uticalo da ne izgledamo kako bismo željeli – prokomentarisao je Vukčević.

Učešće na Evropskom prvenstvu predstavlja veliko iskustvo i podstrek da još više radimo. Vidjeli smo koliko nam nedostaje za ovaj nivo, kao i što znači fizička pripremljenost za tri utakmice ovakvog ritma – rekao je Marko Perović, krilni fudbaler španske Almerije. Šteta je što „sokoli“ nijesu sačuvali bod na premijeri protiv Rumunije – tako bi i pogodak **Vuka Vlahovića** u 13. minutu meča odigranog 13. juna imao veći značaj.

Ali i ovako će se pamtili zauvijek – momenat kada „sokoli“ slave gol 18-godišnjeg Kolašinca je slika za vječnost.

Veliko dostignuće je postići prvi gol za svoju državu na velikom takmičenju. To mora da se doživi da bi se opisalo – rekao je Vlahović.

Minuti ili dva prije gola gledao sam gdje je naš kameraman da bih otrčao ka njemu kad dam gol – naveo je član zagrebačkog Dinama.

Saigrači su došli do mene,

F. ROGANOVIC

proslavili smo zajedno... Ne-vjerovatan adrenalin – opisao je Vlahović.

Teško je „sokolima“ pao poraz od domaćina u 91. minutu, pa se na njega nadovezalo loše izdanje u okršaju s Danskom – Skandinavci su dominirali, lako stigli do ubjedljivih 5:0 u drugom kolu.

Nijesmo bili ni mentalno ni fizički na nivou koji zahtijeva takva utakmica i takav rival. Ali i poraz je veliko iskustvo, iz koga možemo mnogo da naučimo – kazao je kapiten **Miloš Vračar**.

Moramo individualno da radimo više kako bismo bili bolji kao pojedinci, a zatim i kao tim. Čast nam je što smo bili na Euru u takvom društvu, što smo izborili plasman među osam najboljih. Nijesmo pokazali koliko možemo, a pokušali smo da na najbolji način predstavimo nas i našu zemlju – ocijenio je Vračar.

Protiv moćne Španije rezultat je bio isti (5:0), ali utisak ipak bolji jer je tim Nenada Vukčevića u drugom poluvremenu bio češće na polovini protivnika, imao i šanse...

Španija je velesila. Ovo je ogromno iskustvo za nas protiv igrača koji će imati velike karijere. Nadam se da će neki od nas brzo zaigrati za mladu reprezentaciju, ovo Evropsko prvenstvo nam je veliko iskustvo, vidjeli smo na kojem nivou je crnogorski fudbal. Moramo još mnogo da radimo, ali ostaće prelijepa sjećanja na ovo takmičenje – izjavio je napadač **Filip Perović**.

F. ROGANOVIC

F. ROGANOVIC

Luka Los Andelesa

Luka Los Andeles čeka petostrukog olimpijca Dukića

Najbolji sportista Crne Gore u 2024. godini, Milivoj Dukić, odlučio je da nastavi da jedri sa ciljem da postane petostruki olimpijac. Sada zna i gdje bi trebalo da nastupi ako izbori vizu, jer je Organizacioni komitet Olimpijskih igara u Los Angelesu odlučio da domaćin takmičenja bude Luka Los Andelesa. Organizatori su saopštili da će se takmičenja u kategorijama laser, skif u obje konkurencije, te mješovit laser i mješoviti multihal (katamaran) održati u luci u Los Angelesu, a domaćin nadmetanja u sufrovanje i kajtu biće obilježiti Belmont Šor u Long Biču.

Belmont Šor i Luka Los Andelesa privući će ljubitelje sporta iz cijelog svijeta zahvaljujući pouzdanim vremenskim uslovima, slikovitim primorskim pejzažima i uzbudljivoj atmosferi takmičenja. - Nakon bliske koordinacije sa Los Angelesom i Long Bičom, kao i saradnje sa Svjetskom jedriličarskom federacijom, uzbudjeni smo što ćemo iskoristiti dvije najbolje lokacije na pacifičkoj obali za jedriličarska takmičenja. Radujemo se što ćemo ugostiti najbolje svjetske jedriličare u našem kulturnom gradu domaćinu Los Angelesu

i Long Biču, gdje će obje lokacije biti spremne za nezaboravne događaje - rekao je izvršni direktor LA28, Reynold Huver. Los Angeles je treći put domaćin olimpijskih igara, a davne 1932. godine su se jedriličarska takmičenja održala baš u Luci El-Eja. Prije 41 godinu, nadmetanja su održana u luci u Long Biču, tačno između Luke Los Andelesa i Belmont Šora. Dukić je na OI debitovao u Londonu 2012. i osvojio 30. mjesto. Od tada je stalno napredovao - u Rio de Žaneiru je zauzeo 29. poziciju, u Tokiju 17, a u Parizu, odnosno Marseju - koji je bio domaćin jedriličarskih takmičenja, završio je kao 14. Da zbog lošeg vremena nisu otkazane 9. i 10. regata, mogao je da učestvuje u trci za medalje, tzv. medal race. Možda u Los Angelesu dodatno pomjeri granice i ispunio snove, mada i Ilija Marković vrebao šansu...

IBC u Holivud Parku

Novinari u sjedištu NFL-a

Do Olimpijskih igara u Los Angelesu je ostalo malo manje od tri godine, a Organizacioni komitet je počeo da objavljuje planove gdje će se održavati takmičenja i odakle će raditi novinari, članovi produkcije...

I izabrana su dva zanimljiva objekta - Međunarodni televizijski centar (IBC) biće u Holivud park studiju, a Glavni medijski centar (MPC) u sjedištu NFL-a, najpopularnije lige u SAD.

Vijest gdje će biti IBC za Olimpijske i Paraolimpijske igre 2028. godine objavljena je istog dana kada je „Hollywood Park“ predstavio planove za izgradnju „Hollywood Park Studios“, novog, najsavremenijeg produkcionog kompleksa. Prema ovoj odluci, IBC će biti smješten u Ingľvudu, jednom od gradova domaćina Igara 2028. godine, i biće centralno mjesto okupljanja za globalne vlasnike medijskih prava koji su stekli ekskluzivna prava za prenos Igara 2028.

Prije i tokom trajanja Igara, IBC će postati jedno od najvećih televizijskih postrojenja na svijetu - omogućavajući ljudima širom svijeta da dožive magiju Igara i budu inspirisani

najboljim sportistima svijeta. Operater IBC-a biće Olympic Broadcasting Services (OBS), zvanični emiter Igara, a očekuje se da će u najprometnijim periodima ugostiti do 8.000 televizijskih radnika. IBC će pružati emitterskim kućama prilagođene prostore za kancelarije, studije i kontrolne sobe, kao i druge usluge, dok budu radili danonoćno kako bi prenijeli TV i digitalni sadržaj ovog istorijskog događaja širom svijeta. IBC će podržavati i Olimpijske i Paraolimpijske igre, a

biće potpuno funkcionalan nekoliko mjeseci prije početka Igara LA28. Zahvaljujući naprednim tehnologijama poput virtualizovane infrastrukture, cloud rješenja i IP tehnologije, IBC za Igre LA28 biće 19 odsto manji od onog u Parizu 2024. i 38 odsto manji od centra iz Rio de Janeira 2016, što predstavlja značajnu promjenu u načinu organizacije emitovanja. Neometano globalno praćenje Igara 2028. ne bi bilo moguće bez uspješnog projektovanja, razvoja, upravljanja i produk-

cije koje će biti realizovano kroz IBC. Nakon završetka Igara 2028. godine, ovaj objekat će se vratiti pod upravljanje Hollywood Parka i koristiti se za produkciju i medijske operacije, kao dio dugoročnog plana razvoja ovog kompleksa, sa fokusom na medije, zabavu i tehnologiju, za trajnu korist cijelog kampusa. U Ingľvudu, u sjedištu NFL-a za Zapadnu obalu, biće i Glavni medijski centar (MPC) za Olimpijske igre 2028. godine, pružajući centralizovano sje-

dište za hiljade akreditovanih novinara koji će izvještavati o ovom globalnom sportskom događaju.

MPC će omogućiti strateške prednosti koje će unaprijediti rad medija i globalno izvještavanje o Igrama. Pored toga što će biti radni prostor za medije, centar će takođe omogućiti direktnu interakciju između organizatora događaja, novinara i sportista.

Uspješan rad MPC-a je ključan za efikasno globalno izvještavanje o Igrama. Centar će takođe služiti kao logistički komandni centar za medijske operacije, pružajući tehničku podršku i upravljajući uslugama kao što su akreditacije, distribucija karata i prevoz.

Izbor LA28 komiteta da MPC i Međunarodni televizijski centar (IBC) budu smješteni u neposrednoj blizini omogućava značajne operativne uštede.

LA28 će koristiti postojeće, trenutno prazne prostore na nekoliko spratova poslovne zgrade NFL-a u Holivud Parku. Nakon završetka Igara LA28, objekat će biti vraćen na raspolaganje vlasnicima, u skladu sa pristupom „radikalne ponovne upotrebe“, budući da će LA28 biti prve Igre u posljednjih 80 godina tokom kojih neće biti izgrađen nijedan novi stalni sportski objekat, već će se iskoristiti postojeća vrhunska sportska i zabavna infrastruktura regije.

Promjena „vječnog“ rasporeda

Atletika otvara, plivanje zatvara Igre u LA

Tačno tri godine prije početka Olimpijskih igara u Los Angelesu, trećih koje će se održati u tom velegradu, Organizacioni komitet je objavio neke detalje rasporeda.

Ceremonija otvaranja Igara počće 14. jula 2028. u 17 časova polokannom vremenu, tj. u dva sata nakon ponoći po našem i biće održana na dva stadiona - „LA Memorial Coliseum-u“ i

„2028 stadionu“ u Ingľvudu. Time su organizatori željeli da podsjetu na istoriju i daju omaž Igrama 1932. i 1984. godini, kada je „Koloseum“ bio domaćin, ali i da daju pečat budućnosti. Zdanje koje se zvanično zove „SoFi stadion“ i čiji su vlasnici NFL timovi LA Remsi i LA Čardžersi biće preimenovano tokom igara u „2028 stadion“, a na njemu će se organizova-

ti takmičenja u plivanju pred 38.000 gledalaca.

Zatvaranje će biti 30. jula na „Koloseumu“, a ceremonija će početi u 18 časova po lokalnom vremenu (3.00 ujutro po našem).

Međunarodni olimpijski komitet i Organizacioni odbor LA28 su se odlučili za istorijsku promjenu, odnosno da naprave rokadu između atletike i plivanja.

Do sada su se uvijek takmičenja u bazenu odvijala početkom Igara, a „kraljica igara“ je taj epitet i dobila zahvaljujući činjenici da je zatvarala OI.

Za tri godine će se atletičari takmičiti već prve sedmice na „Koloseumu“, a samo će maratonske trke, u skladu sa tradicijom, biti održane tokom posljednjeg vikenda Igara. Prva medalja dodijeliće se na

Venis Biču prvog dana Igara, kada će se takmičiti triatlonci, a najviše odličja biće 15. dana, koji će biti upamćen kao jedan od najuzbudljivijih olimpijskih vikenda u istoriji, jer će se održati čak 16 utakmica u ekipnim sportovima za zlatne i bronzane medalje, kao i finala u 19 pojedinačnih sportova, uključujući plivanje.

Plivanje će zatvoriti sportski

program Igara LA28 16. dana, sa posljednjom sesijom takmičenja u jednom od najmodernijih i tehnički najnaprednijih sportskih borilišta na svijetu - „2028 stadionu“ - nakon čega slijedi spektakularna ceremonija zatvaranja na „Koloseumu“. Takmičenja na Igrama u Los Angelesu počinju 12. jula, dva dana prije otvaranja, a Crna Gora bi mogla da ima predstavnice, jer će se tog dana igrati mečevi rukome-

tašica u „Long Bič areni“. Dan kasnije bi sa druge strane kompleksa, u bazenu „Long Bič Konvenšn centra“, mogle da zaplivaju „ajkule“.

Olimpijski heroj – **LORENS LEMJU**

Najlakša odluka

Izvrstnost, poštovanje, prijateljstvo.

Ne jagma za medaljama po svaku cijenu, ne pobjeđivanje konkurenata doživljenih kao protivnika, ne dostizanje savršenstva u sportskoj izvedbi kao cilja po sebi.

Izvrstnost. Poštovanje. Prijateljstvo. Može da se napiše i ovako. To su osnovne olimpijske vrijednosti: korijen iz koga niče bujno i raskošno stablo olimpijskog pokreta.

Izvrstnost podrazumijeva težnju da budete najbolji što možete, bilo na sportskom terenu ili u svakodnevnom životu, s naglaskom na posvećenost kontinuiranom ličnom rastu i pomjeranju sopstvenih granica, a ne samo na pobjedu.

Poštovanje se odnosi na poštovanje prema sebi, prema drugim takmičarima, prema pravilima igre i

prema okruženju; na promociju fer-pleja, etičkog ponašanja i međusobnog razumijevanja među pojedincima iz različitih sredina.

Prijateljstvo u olimpijskom kontekstu ističe moć sporta da ujedini ljude i pomogne u izgradnji skladnijeg društva, da podstiče veze koje prevazilaze nacionalne, kulturne i političke razlike...

Ime Kanadanina Lorensa Lemjua nije na listi osvajača olimpijskih medalja. Mjesto u olimpijskim almanasima zaslužio je time što je vrijednosti koje promovise i kojima teži olimpijski pokret, praktično primijenio na najvećoj sportskoj sceni – samim Igrama.

OČEVA LEKCIJA

Lorens Lemju je rođen 12. novembra 1955. godine u Edmontonu, na zapadu Kanade, u živopisnoj provinciji Alberti, koja povezuje raznolike pejzaže, monumentalne i surove Stjenovite planine i valovite prerije. Najmlađeg od osmoro djece u porodici, vođenog primjerom starije braće, privuklo je jedrenje. Već sa pet godina, na jednom od brojnih lokalnih jezera, prvi put je samostalno pokušao da jedri. Završio je u vodi.

Kada je imao devet godina, majka ga je pvela u jedriličarsku školu. Primili su ga, iako je praksa bila da upisuju djecu stariju od 11 godina.

Njegov otac je u mladosti bio poluprofesionalni hokejaš, koji se rekreativno

bavio tenisom, badmintonom i stonim tenisom. Lorens pamti kada su se jednom prilikom našli za ping-pong stolom.

Otac mu je rekao da će mu „dati fore“ 20 poena, i da će ga u duelu do 21 pobijediti, a da ne osvoji jedan jedini poen.

– Sve što je radio bilo je da vraća i vraća moje udarce, sve dok ne pogriješim. Pobijedio me na taj način – svjedoči Lorens. – To je bila velika lekcija za mene. Čekati drugog da napravi grešku. Jedrenje kao sport je baš takvo. U tinejdžerskim danima, Lorens je potpuno bio obuzet strahom: sa jedrilicom pričvršćenom za krov majčinih kola, „jedrio“ je kanadskim putevima i nadmetao se. Uspjesi nisu izostali. – Trenirao sam i takmičio se za ljubav sporta, i da bih sebi dokazao da mogu da uradim sve ono na što se fokusiram.

OLIMPIJSKI DEBI

Zemlja javorovog lista je 1976. godine prvi put ugostila Olimpijske igre, stavljajući Montreal u žižu svjetske sportske javnosti. Pruženu priliku, nacija je zgrabila. Kanada je dobila željenu međunarodnu promociju, unaprijedila sportsku infrastrukturu i dobila zamajac za dalji razvoj svog sporta. Korist je neposredno osjetio i Lorens. Po završetku Igara, domaćin je podijelio 50 jedrilica klase „Finn“ – 4,4 metra duga, 120 kilograma teška plovila – domaćim takmičarima. Jedna od njih pripala je Lorensu. To je dodatno pojačalo ionako visok nivo njegove motivacije.

Brzo se probio do statusa kanadskog reprezentativca. Oni koji su trenirali sa njim svjedoče o njegovom snažno izraženom takmičarskom duhu. Sami treninzi su znali da budu naporniji od trka, zbog njegove želje da ne izgubi.

Na Zlatnom kupu, svjetskom prvenstvu u klasi „Finn“, debitovao je u novembru 1978. u meksičkom Manzanilju. Zauzeo je peto mjesto. Nepunu godinu i po kasnije, krajem februara 1980, u Takupani na Novom Zelandu, osvojio je bronzu. Dokaz da pripada planetarnom vrhu. Debitantski nastup na Olimpijskim igrama je izostao, zato što se Kanada pridružila bojkotu takmičenja održanog u Moskvi.

Tih godina, zimi je radio i zaradivao za život ne birajući poslove u restoranima, na građevinama – da bi ljeti mogao da trenira. San o nastupu na Igrama ispunio se 1984. godine u Los Angelesu. Ne na način na koji je primarno želio. Iako četvrti na Zlatnom kupu održanom u Italiji, nije mogao da prođe gusto sito: države učesnice su imale pravo na po jednog učesnika, a kanadsku vizu za Pacifik zaslužio je svjetski vicešampion Teri Nilson. Lorens se pojavio na zapadnoj obali Sjedinjenih Američkih Država takmičeći se u klasi „Star“ u paru sa Vitom Gesingom. Bili su ispodprosječni, 13. u konkurenciji 19 posada.

SPASILAC

U naredne četiri godine, Lorens je bilježio solidne rezultate na svjetskim prvenstvima (bio je šesti, deveti, jedanaesti i dvadeseti drugi), strpljivo

sakupljajući poene, koji su mu omogućili da se probije do nastupa na Olimpijskim igrama u Seulu. Sazrio, sa 33 godine, ubraja se u širi krug favorita za medalju. Status nije opravdao prvog dana takmičenja u Busanu, 20. septembra 1988. godine: u prvoj regati bio je 13. od 33 takmičara. Nije to bilo toliko obeshrabrujuće, jer se u to vrijeme olimpijsko takmičenje protezalo na sedam dana jedrenja, a u konačnom plasmanu brisao se najslabiji plov. Drugog dana, Lorens je zauzeo peto mjesto, trećeg je omanuo i bio 20, dok je četvrtog stigao kao 12. na cilj.

Peta regata, na programu 24. septembra 1988, donijela je bitne promjene vremenskih uslova. Olujni vjetar zamreškao je vodu Korejskog moreuza i otežao život takmičarima u klasama „Finn“ i „470“. Uslovi su pogodovali Lorensu, koji je u nevremenu tražio svoju šansu.

– Vjetar je bio vrlo jak. Išli smo do velikih, narandžastih markera na napuvavanje koji su visoki, ali talasi su bili toliko veliki da se s vremena na vrijeme nisu vidjele oznake... Talasi su bili strmi zbog struje koja je išla u suprotnom smjeru od vjetra, a to se ne dešava uvijek. Bilo je to kao gnječenje harmonike, definitivno jedinstveno. Stvari su počele izmicati kontroli. Djelovalo je, međutim, da Lorens drži sve pod kontrolom. Na polovini predviđene rute držao je drugu poziciju, koja bi mu bitno poboljšala plasman, i vratila ga u igru za odličje. Taman što je prošao pored najjužnije bove i jedrilicu usmjerio ka sjeveru, pažnju mu je zaokupilo dešavanje na susjednoj stazi. Singapurski takmičari u klasi „470“ Džozef Čen i Siju Šao Her proživljavali su dramu, jer im je nalet vjetra oborio jedrilicu. Šao Her je uspio da se nekako održi na plovilu, dok su Čena talasi odbacili podalje. Mada je imao pojas za spasavanje, život mu je bio u opasnosti.

Lorens je u trenutku donio najlakšu odluku u životu.

– Nije bilo izbora, napravio sam ono što bi napravili mnogi u tim okolnostima. Skrenuo sam sa svog kursa i krenuo da ih spašavam. Znao sam da njihov čamac neće potonuti ako nije šupalj, pa sam krenuo po Čena. Izvadio sam ga iz vode i onda vratio na njegovu prevrnutu jedrilicu... Sve se dešavalo veoma brzo.

Boreći se i sam sa vjetrom i uzburkanim morem, Lorens je sačekao da pristigne pomoć. Kada su Singapurci izvučeni na sigurno, vratio se trci, koju je završio izvan najboljih 20.

– Zaista cijenim pomoć koju nam je Lemju pružio – kasnije je pričao Čen. – Odrekao se jedne od vodećih pozicija i napustio trku kako bi nam pomogao, što dovoljno govori o njemu kao osobi.

I Svjetska jedriličarska federacija je pokazala istančan osjećaj za fer-plej – Lorensu je priznato drugo mjesto u regati.

Pažnja koju je privukao svojim plemenitim djelom mu je uticala na fokus: u dva završna plovera bio je 13. i 21, što ga je u konačnom računu svrstalo na 11. poziciju.

– Cijelog života se takmičite, osvajate medalje, i djeluje da nikom nije bitno. Onda uradite nešto što bi svako uradio i, ironično, privučete svu moguću pažnju.

Priznanje za Lorensa nije izostalo. Na posebnoj svečanosti održanoj 28. septembra, predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Huan Antonio Samaran je uručio Lorensu suvenir sa Igara i pohvalio njegov gest.

– Svojim sportskim duhom, samoodricanjem i hrabrošću, vi ste oličenje svega dobrog u olimpijskom idealu – rekao je tom prilikom Samaran.

Bio je to drugi i posljednji olimpijski nastup Lorensa Lemjua.

Takmičarski je jedrio još nekoliko godina, a zatim se posvetio trenerskom pozivu.

CAN
MAC

Evropski olimpijski festival mladih u Skoplju

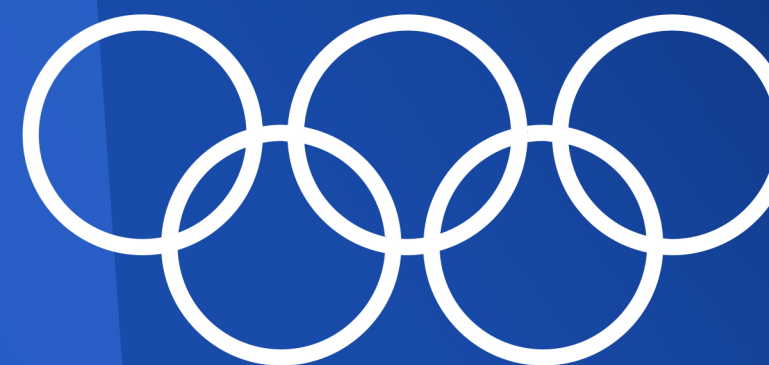
Jana oborila rekord na 100 metara leđno

Među 4.000 sportistkinja i sportista bili su i naši biseri na EYOF-u u Skoplju. U srcu Sjeverne Makedonije proslavilo se 18. izdanje ljetnjeg Evropskog olimpijskog festivala za mlade, a Crna Gora je ovo takmičenje otvorila u streljaštvu. Ksenija Jukić je na streljačkom turniru, u disciplini vazdušna puška 10 metara, osvojila 12. mjesto u konkurenciji 36 takmičarki. Na premijeri sportskog festivala mladih u atletici - Radovan Sošić je postavio lični rekord rezultatom 1.98 u skoku uvis, dok je Anđela Đuranović u polufinalu skočila udalj 5.69 metara.

Plivačica Jana Borović iskazala je ogroman talenat. Mlada plivačica je pomjerila nacionalni rekord u disciplini 100 metara leđno. Postavila je kadetski, juniorski i seniorski rekord u vremenu minut, pet sekundi i 64 stotinke što, nažalost, nije bilo dovoljno da izbori finale. I posljednji takmičarski dan donio je nadmetanje u atletici, ali i u tekvondou.

Sara Kraja osvojila je peto mjesto u kategoriji do 63 kilograma, Teodora Đonović je stigla do drugog kola, dok je Enes Dushku, u kategoriji do 73 kilograma, zaustavljen u prvom kolu.

Na atletskom nadmetanju Anđelina Lašić osvojila je 16. mjesto u bacanju koplja rezultatom 37,47.

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET
MONTENEGRIN OLYMPIC COMMITTEE